

Az olasz Marino Curnis makói vendéglátójával, Szekeres Mihállyal.
Fotó: Szabó Imre

A harminckét esztendőös férfinak szenvedélye az utazás. Mint mondja, azért dolgozik, hogy útra kelhessen – foglalkozását tekintve egyébként óvodapedagógus. Eddig olyan országokban járt, mint például Németország, Spanyolország, Portugália, illetve Nepál és India, ám gyalogszerrel most kelt útra először. Január 9-én indult a lombardiai Bergamóból, és tegnap érkezett meg Makóra – a városban egy napot időzik, aztán megy tovább, Nagylaknál kel át Romániába.

Marino Curnis gyermekkori álmát váltja valóra a különleges utazással. Mint lapunknak elmondta, mindig is csodálta a nagy felfedezőket, világutazókat. Most Marco Polo példáját követve, nagyjából az általa bejárt útvonalon szeretne eljutni Kínába, majd Japánba. Útja során – huszonhat országot érintve – 40 ezer 500 kilométert tesz meg. S hogy miért gyalog? Azt mondja, nem szeretné, ha elsuhanna az emberek mellett. Bár útközben csodálatos fotókat is készít a tájról, a nevezetes épületekről, műemlékekről, őt legjobban az emberek, a szokások és a kultúra érdekli. Ebben, no meg az út megszervezésében többek között az eszperantó nyelv van a segítségére. Makón is egy eszperantista, Szekeres Mihály fogadta, az ő vendégszeretetét

élvezi. A túrát egyébként tizenöt hónappal ezelőtt, az interneten keresztül kezdte szervezni; Szekeres Mihálynak tavaly novemberben küldte az első e-mailt. Útja várhatóan öt esztendőt vesz igénybe.

Az olasz világcsavargó természetesen nem pusztán a kirándulás élményéért kelt útra – bár az sem lenne csekélység. Azt szeretné mindenütt, mindenkinek elmondani, hogy ismerjük meg egymás kultúráját, lássuk meg benne a szépet, és éljünk egymás mellett békében, egymást tisztelve. Nemes célját az olasz köztársasági elnök is elismerte, indulása előtt pedig oklevéllel és egy ezüst emlékérmével ajándékozta meg. Már azt is eldöntötte, hogy ha hazatér, könyvet ír élményeiből.

Télen is szandálban jár

A bergamói világvándornak nincs családja, gyermeke, útja során a nővérével tartja a kapcsolatot. Mint mondta, rokonai, barátai természetesen aggódnak érte, hiszen veszélyes vidékeket is célba vett. Ugyanakkor az az alapelve, hogy rossz azzal történik, aki eleve rossz gondolatokkal vág terve megvalósításához – ő pedig jó érzésekkel, az emberekben bízva kelt útra. Lábbeliként egyébként a hideg idő ellenére tegnap is csupán egy könnyű szandált viselt. Mint mondta, ehhez a viselethez Nepálban szokott hozzá, és nem fázik benne.